

Full diocesà

5 de novembre del 2017

p4 – Feligresos de la diòcesi assistiren a la beatificació dels màrtirs claretians

p5 – Recessos d'Emmaús al Seminari de Solsona

**AMB TU,
SOM UNA GRAN FAMÍLIA**

**DIA DE L'ESGLÉSIA DIOCESANA
JORNADA DE GERMANOR 2017**

«Tothom qui s'enaltirà serà humiliat, però tothom qui s'humiliarà serà enaltit»

Diumenge XXXI durant l'any / Cicle A

Lectura de la profecia de Malaquies

Jo sóc el rei dels reis, diu el Senyor de l'univers, i tots els pobles reverencien el meu nom. I ara, sacerdots, us adverteixo que si no feu cas de mi, si no esteu atents a honorar el meu nom, us trauré el poder de beneir. Vosaltres heu abandonat el camí dret i, en veure com jutjàveu, molts s'han allunyat. Heu violat l'aliança que jo havia fet amb Leví, diu el Senyor de l'univers. Per això, jo faré que tot el poble s'entia, tal com vosaltres ho heu fet amb mi, per no haver seguit els meus camins i haver jutjat amb parcialitat. No tenim tots un mateix pare? No ens ha creat el mateix Déu? Per què som deslleials els uns amb els altres i violem així l'aliança dels nostres pares?

(1, 14b-2, 2b.8-10)

Salm responsorial

Guardeu-me en pau als vostres braços, Senyor.

(Salm 130)

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica

Germans, entre vosaltres ens férem amables com les mares quan acaronen els seus fills. Així, amb el desig de guanyar-vos, no solament us volíem fer participar de la bona nova de Déu, sinó que us hauríem donat fins i tot les nostres pròpies vides, de tant que us vau fer estimar. Ja recordeu, germans, com era el nostre esforç i el nostre cansament: per no ser una càrrega a ningú, treballàvem nit i dia, mentre us anunciàvem la bona nova de Déu. I ara no deixem mai de donar gràcies a Déu, recordant que, quan rebéreu de nosaltres la paraula de Déu, l'acollíreu com allò que és de veritat: no paraula d'homes, sinó paraula de Déu, que treballa eficaçment en vosaltres, els qui heu cregut.

(2, 7b-9. 13)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús digué a la gent i als deixebles: «Els mestres de la Llei i els fariseus us parlen des de la càtedra de Moisès: compliu i observeu tot el que us manen, però no feu com ells, perquè diuen i no fan. Preparen farcells pesadíssims i els carreguen a les espatlles dels altres, però ells no volen ni moure'ls amb el dit. En tot obren per fer-se veu-

re de la gent. Per això es fan ben grosses les filactèries, i les borles, ben llargues; els agrada d'ocupar els primers llocs a taula i els primers seients a les sinagogues, i que la gent els saludi a les places i els doni el nom de rabí, o sigui 'mestre'. Però vosaltres no us heu de fer dir mestres, perquè, de mestre, només en teniu un, i tots vosaltres sou germans; ni heu de donar a ningú el nom de pare aquí a la terra, perquè, de pare, només en teniu un, que és el del cel; ni us heu de fer dir guies, perquè, de guia, només en teniu un, que és el Crist. El més important de vosaltres ha de ser servidor vostre. Tothom qui s'enaltirà serà humiliat, però tothom qui s'humiliarà serà enaltit.»

(23, 1-12)

«Quan rebéreu de nosaltres la paraula de Déu, l'acollíreu com allò que és de veritat: no paraula d'homes, sinó paraula de Déu»

Importa tant el com que el què

Jean Hakolimana, prev.

L'evangeli d'avui retrata un dels corrents religiosos que més va marcar el judaisme: el dels fariseus. És una llàstima que el llenguatge tingui gravat el fariseisme com un cau d'hipòcrites, tramposos i mentiders. En realitat, van ser gent compromesa amb la Llei de Moisès, gent honorada molt més del que els reconeix la memòria col·lectiva. Pel seu compromís, van liderar la fe jueva en els moments crítics de la seva història. Primer, van aconseguir unir el poble de Déu de la diàspora, lluny del Temple i de la pàtria, aglutinat entorn de la Torà com a camí de trobament amb Jahvè. Segles més tard, van tornar a liderar l'operació salvament del judaisme, després de l'ensurt majúscul que va suposar la destrucció del Temple l'any 70. Tot i això, Jesús els critica durament per la seva actitud: *En tot obren per fer-se veure de la gent.*

Assumir el lideratge amb humilitat i discreció continua essent una assignatura pendent, per als humans en general i per als creients en particular. Uns quants passos encertats, uns grans de sorra d'èxit ens propulsen en una altra dimensió, on la nostra pròpia persona es converteix en centre i la resta passa a segon pla. L'evangeli ens convida sempre a aquest exercici d'humilitat per a poder anunciar la paraula de Déu sense fer-li ombra. Només amb aquest marge de discreció podem permetre que actuï amb eficàcia al marge de les nostres persones, *com allò que és de veritat: no paraula d'homes, sinó paraula de Déu.* El que de debò importa i ens fa bons ministres de Jesús és la capacitat d'afrontar les incerteses amb esperança i l'èxit amb humilitat. Aquí es mesura un veritable lideratge, tant de fariseus com de no fariseus.

La imatge

Com aleshores els mestres de la Llei, també avui és comú allò de «aixequem-nos i aneu-hi». Dir als altres què han de fer sense explicar-ho, sense dialogar, i amb advertiments de sancions greus. O bé manar-los què han de fer sense que l'exemple del mestre vagi al davant, obrint camí. Coneixem la manera d'ensenyar de Jesús: exigent, però no proposa res que ell no hagi fet primer.

Annàs i Caifàs (1886). Tissot

Lit. hores: Setmana III

6 dilluns

—Sant Sever, bisbe i màrtir (s.VII)
—Sant Lleonard, monjo (*559)
Romans 11,29-36 / Salm 68 /
Lluc 14,12-14

7 dimarts

—Sant Ernest, bisbe (*1148)
—Sant Fortià màrtir
—Beat Francesc Palau (1811-1872)
Romans 12,5-16a / Salm 130 /
Lluc 14,15-24

8 dimecres

—Sant Godofred, bisbe (1066-1115)
Romans 13,8-10 / Salm 111 /
Lluc 14,25-33

9 dijous

—Sant Teodor, màrtir (*304)
Ezequiel 47,1-2.8-9.12 / Salm 45 /
Joan 2,13-22

10 divendres

—Dedicació de la Catedral de Solsona
—Sant Lleó el Gran, papa i doctor de l'Església (s.V)
—Sant Andreu Avel·lí, (1521-1608)
Romans 15,14-21 / Salm 97 /
Lluc 16,1-8

11 dissabte

—Sant Martí de Tours, bisbe (*397)
Romans 16,3-9.16.22-27 / Salm 144 /
Lluc 16,9-15

12 diumenge XXXII de durant l'any / Cicle A

—Sant Josafat, bisbe (1580-1623)
—Sant Emilià, prevere (*574)
Saviesa 6,12-16 / Salm 62 / 1 Tessa-
lonicencs 4,13-18 / Mateu 25,1-13

180 feligresos de la diòcesi assistiren a la beatificació dels màrtirs claretians

Josep Castellà

El dia 21 d'octubre se celebrà a la basílica de la Sagrada Família de Barcelona la cerimònia de beatificació dels 109 màrtirs claretians. Un grup de 180 feligresos de la diòcesi assistiren a la celebració.

L'acte, presidit pel cardenal Angelo Amato, reuní prop de 3.000 persones. Concelebraren una trentena de bisbes de tot el món i uns tres-cents sacerdots, acompanyats de claretians i familiars dels màrtirs. El moment més emotiu fou quan es mostrà la imatge dels nous beats enmig de forts aplaudi-

ments. Hi hagué també la processó i veneració de les relíquies mentre es cantava l'«Himne als Màrtirs Claretians».

En el cant final s'interpretà el Virolai i tothom rebé el record de la festa, una estampa reproduint la icona de la Verge Maria en actitud orant intercedint pels seus fills missioners claretians i l'oració corresponent.

Després tots els pelegrins solsonins s'aplegaren en un dinar de germanor, presidit pel bisbe Xavier Novell.

Trobada europea de joves-Taizé, a Basilea

Del 27 de desembre al 2 de gener tindrà lloc, com cada any, la trobada europea de joves «Taizé». En aquesta ocasió la ciutat acollidora serà Basilea (Suïssa).

El preu és de 185 € per als joves d'edats entre 15-35 anys; per als majors de 35 anys el cost és de 230 €. Aquest preu inclou el viatge en autocar, la inscripció a la trobada i l'estada i àpats a Basilea. No inclou els àpats d'anada i tornada amb el vehicle.

Per a les inscripcions, aclarir dubtes o més informació contacteu amb joventut@bisbatsolsona.cat o tel. 659 925 382 (Marc Trulls).

El termini màxim d'inscripció i pagament acaba el dia 30 de novembre; us recomanem que no espereu a l'últim moment per a decidir-vos a venir, sinó que us inscriviu com més aviat millor.

Missa d'acció de gràcies pel beat germà Ferran Saperas

Josep Castellà / Foto: JM Martí

El passat diumenge, dia 29 d'octubre, se celebrà a l'església Santa Maria de l'Alba de Tàrrrega una solemne eucaristia d'acció de gràcies presidida pel Sr. Bisbe i concelebrada pel P. Manel Casal, Vicepostulador de la Causa dels Màrtirs Claretians, i el rector de Tàrrrega, Mn. Josep M. Vilaseca. Assistiren claretians arribats de tot Catalunya i capellans del bisbat, amb presència de familiars del beat i devots arribats d' Alió, Valls, Cervera i targarins. Acabada la missa, el Sr. Bisbe feu la benedicció i inauguració de la nova Capella Sepulcral, situada al lateral esquerra del creuer del temple, davant de la Capella de Montserrat, on

hi són les relíquies del beat Ferran Saperas. Els murals de la Capella, d'una superfície de trenta metres quadrats, són obra del pintor Josep Minguell Cardenyas, simbolitzant les quatre virtuts fonamentals del màrtir claretia: prudència, fortalesa, templança i justícia. La imatge del Beat de 1.50 centímetres d'alçada està tallada amb fusta de faig per l'escultor jesuïta Cinto Casanovas, i policromada per Marc Raventós. Al final gran quantitat de devots passaren a venerar les relíquies del beat enmig de gran devoció interpretant-se els Goigs en honor del Beat. La festa es tancà amb un refrigeri i un concert.

Recessos d'Emmaús al Seminari de Solsona

Recordeu que durant el mes de desembre del 2017 tindran lloc al Seminari de Solsona dos recessos d'Emmaús, un per a dones i un per a homes. El Recés Emmaús Dones serà del dia 1 al 3 de desembre i el Recés Emmaús Homes serà del dia 15 al 17 de desembre.

Aquests recessos no són uns exercicis espirituals ni un recés convencional. Estan preparats per laics, sota la supervisió d'un prevere consiliari que hi dóna suport. Durant el recés hi ha xerrades, pregària, temps per compartir en grup, música i testimonis de fe de persones laiques.

Per a inscripcions o més informació contacteu amb:

M. Teresa Valero – 661 848 447 emausdones@bisbatsolsona.cat
Ventura Codina – 679 818 088 emaushomes@bisbatsolsona.cat

Jornada Mundial pel Treball Digne: manifest

Càritas Diocesana

A tot el món, l'atur, la subocupació i el treball precari tenen un gran impacte negatiu en la vida de milions de treballadors i treballadores i les seves famílies, agreujant la pobresa i l'exclusió social.

En aquest context, és necessari reiterar que el treball és un dret fonamental de tota persona, vinculat a la dignitat humana. El treball no és tan sols una font d'ingressos, sinó que és un bé per a la persona.

Considerem una exigència ètica irrenunciable el respecte dels drets dels treballadors, que es fonamenten en la naturalesa de la persona humana i en la seva dignitat transcendent: remuneració justa, descans, seguretat i salut, integritat moral, adequada protecció social per a la vellesa, la malaltia, els accidents i l'atur, drets de reunió, associació, vaga i negociació col·lectiva.

És per tot això que reivindicuem:

—Una societat que tingui com a objectiu prioritari un treball

digne per a tothom, que faciliti l'autonomia i la disponibilitat de recursos suficients per a la materialització dels projectes de vida individual i familiar.

—Una valoració de l'ocupació tant des del punt de vista quantitatiu com qualitatiu, perquè ambdues perspectives són igualment importants per a poder garantir el benestar i el desenvolupament de les persones.

—Una recuperació econòmica acompanyada per la creació d'ocupació suficient que redueixi la taxa d'atur de forma ràpida i sostinguda fins a nivells anteriors als dels inicis de la crisi i, fins i tot, inferiors.

—Una millora de la protecció social que disminueixi al màxim el nombre de persones sense cap mena de cobertura, sobretot d'aquelles que han perdut l'ocupació i els costa reincorporar-se al mercat de treball, evitant que formin part d'una pobresa i exclusió social que es presenten com a estructurals.

L'article

Llibertat: renúncia i compromís

Josep Maria Rovira Marsal

Un pare m'explicava la seva intervenció davant una viscuda situació familiar. Un fill seu, de quinze anys, va demanar-li unes sabatilles esportives, d'aquestes de marca que tenen un cost de bastants euros. El pare hauria pogut contestar senzillament que no, incidint, potser, en l'educació de la sobrietat o l'obediència, o hauria pogut contestar que sí, amb la qual cosa no hauria educat probablement gens. Però no va fer ni una cosa ni l'altra. Era a finals de juny i va proposar-li que treballés durant el mes de juliol en una feineta eventual que li proporcionaria els diners suficients per a cobrir aquella despesa. Va treballar matins i tardes i en acabar el mes va cobrar més del doble del que costaven les sabatilles. El pare, en arribar a aquest punt, em va fer la pregunta: «A veure si saps de quin preu es va comprar el meu noi les sabatilles esportives?» Ho vaig endevinar a la primera i segur que vosaltres també: se les va comprar d'un preu notablement inferior al previst inicialment.

Aquest pare en la seva actuació penso que va incidir de manera senzilla però efectiva en l'educació de la llibertat. Hem de donar la noció correcta de llibertat als nostres fills. La llibertat per a un adolescent és moltes vegades no tenir límits en els seus desitjos i els hem d'explicar, els hem de fer veure que això no és així, que la llibertat ben entesa és allò que ens porta a escollir el bé, que la nostra llibertat s'acaba on comença la dels altres i, també, que, entenent la llibertat com a capacitat d'elecció, aquesta ha d'anar acompanyada sempre de renúncia i compromís. I hauré d'explicar-los que és així, encara que els pugui semblar una contradicció.

Quan exercim la capacitat d'elecció, automàticament exercim la capacitat de renúncia. Si escollim veure una pel·lícula renunciem a veure el futbol que fan al mateix moment, i si escollim comprar-nos un electrodomèstic, renunciem, potser, a anar de viatge per les vacances... La vida familiar, per sort o per desgràcia, ens dóna moltes oportunitats per a ensenyar-ho.

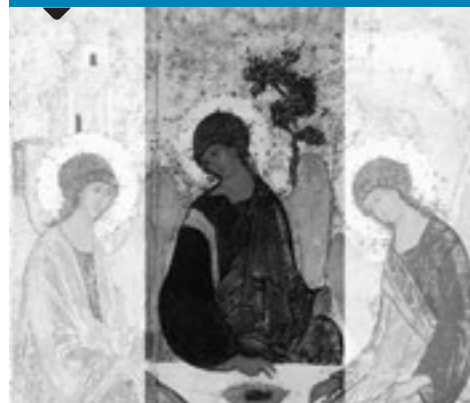
Si una nena ha triat d'anar a classes de guitarra el dissabte a la tarda, es compromet amb això i no val faltar-hi perquè fan una pel·lícula interessant a la televisió o hi ha un pla millor a fer. Moltes vegades aquesta capacitat de compromís està relacionada amb la de renúncia. Quan una cosa ha costat, es valora, i com més renúncia ha suposat la seva elecció, més es valora i més un s'hi compromet. Hem d'aprofitar les ocasions que ens dóna el dia a dia per a ensenyar als nostres fills que l'exercici de la llibertat comporta sempre renúncia i compromís. Així els prepararem per a fer un bon ús de la seva llibertat; els ajudarem a ser veritablement lliures i a governar, per tant, la seva vida.

El llibre

Viatge al cor de la fe

Núria Ferret

CPL, 160 pp.

Amb aquesta proposta d'un itinerari o viatge als punts més medul·lars de la fe cristiana, l'autora, experta en pedagogia i en la comunicació de la fe, segueix el fil d'una ficció narrativa, molt enginyosa i d'atractiva lectura que amb, amb un relat epistolar molt amè, ens va presentant una selecció de textos bíblics, litúrgics, patristics i de la tradició eclesial que dóna com a resultat l'articulació d'un recull molt pedagògic i catequètic. N'hi ha versió en català i en castellà.

Tot comença amb un suposat viatge intergalàctic de la protagonista, atea, programat per uns alienígenes amb l'objectiu de conèixer les creences de l'Església catòlica per tal d'erradicar-les. Aquest «viatge intergalàctic» és el recurs literari que ens servirà de fil conductor per a fer una aproximació a la fe en Jesucrist des de la perspectiva d'un desconeixement absolut de la cultura cristiana.

Fecunditat ampliada (II)

Xavier Novell, bisbe de Solsona

El meu darrer comentari al capítol V de l'Amoris Laetitia té relació amb l'apertura de la família als més pobres (AL 181-184). Ho faig el dia que fa un any vivia el Jubileu de les persones socialment excloses a Roma i a les vigílies de I Jornada Mundial dels Pobres, convocada pel Sant Pare, com a fruit d'aquell Jubileu i de l'Any Sant de la Misericòrdia.

El Papa afirma que "convé també recordar que la procreació o l'adopció no són les úniques maneres de viure la fecunditat de l'amor. [...] La família no ha de pensar en si mateixa com un recinte cridat a protegir-se de la societat. No es queda a l'espera, sinó que surt de si mateixa en la recerca solidària" (AL 181). Recorda a totes les famílies que la dinàmica de l'amor les ha d'obrir al seu entorn, amb normalitat i naturalitat (AL 182,) i les ha de cridar "a guarir les ferides dels abandonats, a instaurar la cultura del trobament, a lluitar per la justícia" (AL 183).

El Sant Pare ha traduït en una proposta concreta aquesta invitació: "A la llum del 'Jubileu de les persones socialment excloses' [...] vaig intuir que, com un altre signe concret d'aquest Any Sant extraordinari, se celebri a tota l'Església, el XXXIII diumenge del Temps Ordinari, la Jornada Mundial dels Pobres. [...] Serà una Jornada que ajudarà les comunitats i cada batejat a reflexionar com la pobresa es troba en el cor de l'Evangeli [...] Aquesta Jornada constituirà també una genuïna forma de nova evangelització" (Carta apostòlica Misericordia et Misera, 21).

La primera edició d'aquesta jornada serà el diumenge 19 de novembre. El Papa n'estimula la seva celebració a través d'un missatge que convida cada realitat eclesial "a organitzar moments diferents d'encontre i amiat, de solidaritat i d'ajuda concreta", així com de pregària en comú (Missatge de la JMPobres, 7). Per aquest motiu, he plante-

I JORNADA DELS POBRES
19 de NOVEMBRE

jat a Càritas i als rectors de les parròquies una proposta d'activitats parroquials per a invitar-hi tots els usuaris de Càritas junt amb tots els fidels de la parròquia —una vetlla de pregària, una eucaristia parroquial i un dinar fratern—.

Cada parròquia pot organitzar-se com cregui més convenient i sempre resta la possibilitat que cada família respongui personalment a la crida del Papa: "En aquest diumenge, si en el nostre veïnat hi viuen pobres que demanen protecció i ajuda, acostem-nos-hi: serà el moment propici per a trobar el Déu que busquem. D'acord amb l'ensenyament de l'Esclatúra (cf. Gn 18,3-5; Hb 13,2), asseguem-los a la nostra taula com a convidats d'honor" (Missatge JMPobres, 7).

Jo viuré la Jornada, viatjant amb el meu cotxe cap a Roma, junt amb tres pobres, i participant a les activitats que promou el mateix Sant Pare. Ens hi han convidat els responsables del projecte Fratello a causa de la nostra significativa participació en aquell Jubileu avui fa un any.

Com sempre, us animo a llegir els textos que cito i que trobareu a la pàgina web: sobretot els números de l'Amoris Laetitia i, més encara, el missatge del Papa per a la primera Jornada Mundial dels Pobres.

